

Comentariul poeziei Satul meu scrisa de Ion Pillat - prima parte

Opera poetica a lui Ion Pillat (1891-1945) este curat stapanita de poezia pamantului natal si de poezia reverberarii influentelor parnasiene si simboliste europene.

Debuta sub semnul rememorarii afective a universului infantil (ciclul "Casa amintirii"), se impune ca un vrednic purtator de cuvant in poezia romaneasca a experientelor simboliste-clasicizante, fanteziste sau simbolist-parnasiene (ciclurile "Visari pagane", "Eternitati de-o clipa", "Amagiri"), se reintoarce la datul liric fundamental - evocarea pamantului parintesc (ciclurile "Seara la Miorcani", "Pe Arges in sus", "Satul meu", "Biserica de alta data", "Limpezimi" - cicluri in care retraieste un trecut actualizat intens si covingator), apeleaza apoi la o poezie, mai academizanta, a "instrainarii" (ciclul "Caietul verde"), se aventureaza, neostenit inca, in explorarea poetica a peisajului elen (in tripticul "Tarm pierdut", "Scutul Minervei" si "Balcic"), se bucura de o buna primire in cercurile europene prin valorizarea unor filiatii cu maniera "imaginilor-definitii" ale lui Jules Renard (ciclul "1117 Poeme intr-un vers" si, apoi, lasa posteritatii sa incredinteze tiparului trei volume de versuri in manuscris ("Umbra timpului", "implinirea" si "Cumpana dreapta").

Pentru intelegerea si pretuirea adecvata a operei sale poetice a lasat ca veritabile puncte de reper si de descifrare a credo-ului propriu, filiatiiunilor si optiunilor, volumul de exegeze "Portrete lirice" (cadru de marturisire a preferintelor pentru Hugo, Baudelaire, Rilke, Moreas, Valery, Paul Jean Tolet, Leun Paul Fargue) si volumul de eseuri "Traditie si literatura".

Ciclul "satul meu" este pregnant marcat de experientele gandiriste la care a aderat si carora le-a fost un propulsor de directii si teluri majore, dar si de cele mai variate si fertile experiente lirice moderne. Dupa calatoriile sale parnasian-simboliste prin secolele si meridianele civilizatiilor defuncte (realizand cea mai stralucita poezie parnasiana din literatura romana!). Ion Pillat revine in matca afinitatilor fundamentale, in lumea campiei romanesti, a privelistilor si icoanelor umane care i-au fost, dintotdeauna si pentru totdeauna, spatiu familiar de necuprins.

Daca in "Pe Arges in sus" harta lirica fixeaza ca vatra a impresiilor de neuitat curtea Bratienilor de la Florica (cu care poetul se inrudea), in acest ciclu (dominantele amintirii si ale regasirilor sufletesti, ale amintirii unor traditii vii si ale trairilor de irezistibila actualitate sunt plasate in molcomul peisaj moldav (poate, tot la Miorcani). In acest ciclu, aflam, mai ales, o poezie chtonica, cu un particularism local inedit (prin imagini, oameni, limbaj si stare de suflet), un idilism care se justifica si, nu in cele din urma, un traditionalism fara excese.